

Nativul iubirii...

Florin-Cezar CĂLIN

Împrăști-mă-n sute de bucăți
Iar suflet risipește-mi-l în zări.
Ca împărțit în două jumătăți
Stingher să rățăască peste mări.

N-aș vrea să pierd cumva o altă zi
Acuma când am visele furate.
Nu vei putea nicicum a pângări
Iubirile ce sunt adevărate.

De și-ar găsi chiar sufletul pereche
Va împlini dorința ce e-n mine.
Oricât ar fi acuma de străveche
Nu se va face sigur de rușine !

Să-ți umple sufletul doar de lumină !
Găsind chiar drum ce duce către tine.
Iubirea ce o simți acum divină
Va răscoli chiar sufletul din mine.

Dorința-n mine este-acuma clară
Să te gălesc curând. Oriunde-ai fi !
Voința mea o știu că-i temerară
Iar visul nostru îl va împlini.

Oricât ar fi acuma un mister
(eu voi îndeplini cumva menirea).
Dar tot ce vreau acuma să îți cer
"- Nu-mi igoni din tine amintirea!".

Te văd acum căzută, dărâmată
Și chiar nu înțeleg care-i motivul ?!
Când te știam cu mine confundată
De ai fi zis: Acesta e nativul !

Brăila, septembrie 2017